

1863—64 at anvende det i § 3 til Præmier bestemte Beløb til Indkjøb af Tillægsdyr til Stamstutteriet."

Som Lovens sidste Paragraph:

10) Af Tscherning, S. A. Hansen, A. Hage, Mathiasen, S. Jørgensen, Aberg, Dam, N. P. Hansen, Johansen, E. Christensen, Bønløkke, Rjør, R. P. Larsen, A. Nielsen og N. Olsen:

Der tilføies en ny Paragraph, som bliver den sidste Paragraph i Loven, saalydende:

„Nærværende Lov vedbliver kun at have Gyldighed, saalænge det Beløb, den udkræver af Statskassen, bevilges ved de aarlige Finantslove."

Af S. A. Hansen:

3 Endringsforslaget under Nr. 9 til § 15 forandres „1871—72" til: „1866—67."

Samtlige Endrings- og Underændringsforslag med de tilhørende Paragrapher af Lovforslaget samt dette i dets Heelhed fattes under Et under Forhandling.

Formanden: Med Hensyn til Afstemningsordenen skal jeg bemærke, at det Endringsforslag, der er stillet af Indenrigsministeren under Nr. 6 til § 11, vil komme under Afstemning før Forslagene til § 9, da det tildeels staaer i Modsetning til Forslaget under Nr. 5 til § 9. Af de to Endringsforslag under Nr. 7 og 8 til § 13, vil Nr. 8 blive afstemt først, og, forsaavidt det vedtages, vil Nr. 7 bortfalde; forkastes det derimod, vil Nr. 7 komme under Afstemning. Forhandlingerne ere aabnede, den høitærede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig med et Par Ord at begrunde de Endringsforslag, som af mig ere stillede til denne Behandling. Det vil erindres, at der allerede under Sagens anden Behandling blev gjort opmærksom paa, at den Tilføining, som blev givet § 9, nemlig, at 20 Hingste af det ophævede Landstutteri skulde kunne ubstationeres om-

kring i Landet, forsaavidt det kunde ske uden Udgift for Statskassen, og at der til Udførelsen deraf indrømmes et Tidsrum af i det Høieste 1 Aar, fra den Tid Landstutteriet ophævedes, i hvilken de da foreløbigen vilde kunne opstalles paa Stamstutteriet — jeg siger, at der allerede dengang blev gjort opmærksom paa, at denne Tilføinings rette Plads ikke var, hvor Talen er om Stamstutteriet, men derimod i § 2, der omhandler Landstutteriet, da det jo aabenbart hører til dets Slutningsvirksomhed. Jeg har nu søgt at rette dette ved de to Endringsforslag under Nr. 1 og 4, af hvilke det sidste gaaer ud paa, at Tilføiningen til § 9 skal falde bort og istedetfor optages i § 2. Jeg har ved samme Leilighed troet at give Tanken, som jeg slutter mig til, en bedre Form, idet Tanken jo formeentlig er den, at Staten ikke betragter det som noget væsentligt, hvad der kan bringes ud ved Salget af Landstutteriets Hingste, men derimod mener, at de af dem, der due dertil — og jeg troer ikke, at dette Antal paa nogen Maade kan komme op til 20 — fremdeles, saalænge de kunne, skulle gjøre Landets Hesteavl den Gavn, de kunne, kun at det skeer under den Forudsætning, at man ikke for deres Styld skal holde et eget Stutteri eller have Udgifter til deres Pasning og Opstaldning. Til den Ende blev der indrømmet et Aar til at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger; men jeg troer ikke, der behøves saa lang Tid, men at det derimod, naar Landstutteriet skal ophæves den 1ste Juli, allerede til den Tid maa kunne være bragt paa det Reene, hvilke af de dervedværende Hingste man kunde ønske at faae paa den Maade udbredte omkring i Landet, navnlig i Sylland, og at der ligeledes da maa kunne være truffen en saadan Overenskomst, at de kunne sikkes en hensigtsmæssig Anvendelse. Alt dette, troer jeg, maa være bragt i Orden til 1ste Juli næste Aar, og i alt Fald ville de Heste, der ikke paa denne Maade uden Udgift for Statskassen strax kunne ubstationeres, blive at afhænde ved offentlig Auction. Endringsforslaget gaaer alt saa ud paa, at medens § 2 nu siger, at ved Landstutteriets Nedlæggelse Landets Commission, der bliver oprettet i Kraft af denne Lov og iøvrigt kun er en Forhjelpe af den for Tiden bestaaende, udtagte af samme de-